

Bona derelicta, vacantia: quatenus sint primi occupantis, I. 486.

Bona ecclesiastica. Ad quem pertineant direpta in Belgio et Gallia, I. 339. — Censura contra usurpantes vel sequestrantes bona ad personas ecclesiasticas ratione suarum ecclesiarum vel beneficiorum pertinentia, II. 591; — contra usurpantes alia bona ecclesiastica, 606; — contra alienantes eadem absque BENEplacito Apostolico, 610.

Bona fides. Quid sit in praescriptione acquisitiva, I. 491; — vel liberativa, 493.

Bonae fidei possessor. Ad quid teneatur quamdiu rem alienam detinet, I. 524; — si res aliena periret, 525; — si eadem in possessione tertii versatur, 526. — Quos fructus servare possit, 527. — Quod jus habeat ad compensationem expensarum, 528.

Bona fortunae. Quae sint, corporalia, incorporalia, mobilia, immobilia, fungibilia, non fungibilia, I. 467.

Bona spiritualia. Quatenus restitutio facienda sit pro laesione in his bonis, I. 560.

Bonitas, actus bonus. Quid sit, I. 50. — Actus materialiter, formaliter bonus, 51. — Num ad actum bonum requiratur motivum caritatis, quodlibet motivum supernaturale, explicita relatio ad Deum, 52. — Actus intrinsece, extrinsece bonus, 54. — Requisita ut operans meritum bonitatis habeat, 58.

Breviarium. Quo utendum sit, II. 50. — Quatenus ejus carentia a recitandis Horis excusat, 60. — v. Horae Canonicae.

C

Cerei. Quatenus, durante Sacro, luceat debeant, II. 246.

Caerimoniae. Quatenus obligent caerimoniae Ritualis, II. 416. — v. Baptismus, Missa.

Calendarium. Quo utendum sit in celebra Missa, II. 255.

Calix. Qua materia constare debeat, II. 247. — Quomodo exsecretur, ib.

Calumnia. Quid sit, I. 418. — Num specificie differat a simplici detractione, 419. — Num umquam liceat, 422. — de sollicitatione ad turpia in confessione. Quid sit et qua poena plectatur, II. 400. — Num ab ea absolvit possit qui reservationem peccati ignoret, 545.

Cambium. Quid sit; quae condiciones in justo cambio requirantur, I. 622.

Caritas Dei. Quid sit; ejus ratio formalis, I. 210. — Requirit amorem appetitivam, non intensive summum, 211. — Caritas necessaria ad salutem, 212. — Quando caritatis praeceptum urgeat, ib.

— proximi. Quid sit: ejus objectum, I. 214. — Obligatio ad actus internos, 215; — ad succurrentem proximo in necessitate spirituali, 216. seqq.

Caro. Num liceat manducare carnem humana, I. 182. — Quid nomine carnis veniat in lege abstinentiae, 442.

Castitas. Quid sit, I. 252. — Num specificie differat violatio voti sollemnissima violatione voti simplicis castitatis, 280. — Materia voti castitatis emissi in susceptione ordinis sacri, II. 29; — in religione, 99. — Num differat objectum virtutis ab objecto voti castitatis, ib. — Quomodo interrogandi poenitentes circa castitatem, 562. — Num votum castitatis solvat sponsalia, 446. — v. Votum.

Castratio. Quatenus liceat castratio masculina, I. 363; — feminea, II. 303. — Num reddat impotentem virum vel mulierem, ib.

Casus reservatus. Quid sit, II. 342. — Quas condicione requirat, 345. — Num casus cum censura reservati incurvantur ab iis qui eam ignorent, 344. — Quid de casibus reservatis sine censura, 345.

A casibus reservatis absolvire quis possit, II. 346. — Quid in articulo mortis, ib. — Quando id possit simplex confessarius et utrum talis absolutio sit directa an indirecta, 347. — Num idem possit absolvire a peccato dubie reservato, 348. — Quatenus a reservatis absolvi possit peregrinus, ib. — Num liceat a reservatis absolvire, si superiori iniuste facultatem absolvendi negaverit, speciatim apud Regulares, 349. — Num facultas absolvendi a casibus episcopo reservatis includat facultatem absolvendi a reservatis cum censura, 376.

Catechumeni. Num subsint Ecclesiae legibus, I. 94. — Num possit pro ipsis applicari Missa, II. 221. — Num possint donari ecclesiastica sepultura, 627.

Caupona. v. Taberna.

Celebrare. Dispositiones requisitae ad crebro celebrandum, II. 196. — Obligatio celebrandi ratione beneficii, legis ecclesiasticae, praecepti Superioris, 225; — ratione ordinis sacerdotalis, 224. — Num peccat qui celebrare omittat, ib. — Obligatio celebrandi ratione curae animarum, quos urgeat, 225; — et quibus diebus, 226. — Num Missa pro grege ab alio celebrare vel differri queat, 227. — Quid si parochus sit absens vel a cele-

brando impeditus, ib. — Num una Missa celebrata satisficeri possit pluribus missionibus, 229. — Obligatio celebrandi ob stipendum, v. Stipendium.

Tempus celebrandi. Quibus diebus prohibitus sit celebrare, II. 255. — Qua hora liceat celebrare, 256. — Quando id liceat ante auroram vel post meridiem, 257.

Iterato celebrare num liceat eodem die, II. 258. — Quam ob necessitatem id liceat, ib. — Quid concedat jus commune, 259; — quid specialis facultas, 240. — Num ista facultas cuiilibet sacerdoti communicari possit, ib.

Locus celebrandi. Qualis regulariter esse debet, II. 241. — Quando liceat celebrare in loco profano, 242; — in navi, ib.

Censura. Quid sit, II. 563. — Censura a jure, ab homine; latae, ferendae sententiae; reservata, non reservata, 564. — Quis censuram ferre possit, 563. — In quos, 566. — Num ferri possit in communitatem, ib. — Num quis pluribus censuris ligari possit, ib. — Condicione requisitae ad censuram incurvendam, 568. — Ordo servandus in ea ferenda, 569. — Num valeat injuste lata, 572. — Num a censura excusat recessus a contumacia, ib. — Quae censura hodie vigent, 579. — Quatenus vigent censurae Tridentinae, ib.

Censura librorum. Quatenus hodie ab Ecclesia requiratur, I. 438. — Ad quem pertineat, 439.

Census. Quid sit apud antiquos theologos et in Jure recentiore; quatenus liceat, I. 621.

Cessatio a divinis. Quid sit et quomodo differat ab interdicto, II. 621.

Cessatio a labore. Quatenus operariis e condicione licita vel illicita sit, II. 22.

Cessio bonorum. Quid sit, I. 604. — Num debitorem a reliqua parte debiti solvenda liberet, ib. — Quid cessionem faciens sibi retinere possit, 603.

Chirurgus. Ejus officia, II. 19. — Num possit facere operationes perieculosas experimenti gratia, ib. — vel operationes incerti successus in aegrotis quorum salus desperata sit, 20.

Choreae. Quatenus liceat eas agere vel indicere, I. 241.

Chorus. Obligatio recitandi Horas in choro, II. 48.

Chrisma, v. Confirmatio.

Circumstantiae. Quid sint in ordine ad moralitatem, I. 55. — Quatenus in eam influant, ib. — Num confitendae sint

circumstantiae speciem mutantes aut quae leviter vel graviter aggravant, II. 286.

Clandestinitas. Quid sit in re matrimonii, II. 493. — Quatenus sit impedimentum impediens vel dirimens, ib. — Qua ratione ut dirimens inducatur, 499. — Quibus in locis idem vigeat, 500. — Num cesseret ob difficultatem communem vel particularem adeundi parochum, 501. — Quomodo sit simul locale et personale, 502.

Claudius. Quatenus sit irregularis, II. 635.

Clausura. Activa, passiva, II. 98. — Quatenus Regulares e clausura exire prohibentur et peccant exequendo sine licentia, ib. — Censura contra violantes clausuram monialium, 599; — contra violantes Regularium clausuram, 600.

Clementia. Quid sit, I. 255. — Quae vitia ei opponantur, ib.

Clerici. Quatenus subsint legi civili, I. 98. — Quae obligatio eos alendi fideles adstringat, 454. — Quaenam observare debeant in edendis libris et in diariis vel foliis periodicis moderandis, 460. — Quatenus disponere possint de bonis suis patrimonialibus, quasi patrim. et parcoinalibus, 475. — Quas obligationes habeant circa bona sua ecclesiastica, 476. — Clerici habituati in peccato turpi num possint s. ordinem suscipere, II. 26 seqq. — Quid de iis qui jam s. ordinem suscepserint vel aliorum peccatorum consuetudinem fovent, 27. — Quatenus clerici prohibentur cohabitare mulieribus, 51; — exercere officia vilia, suscipere munus procuratoris, advocati, deputati, professoris, etc. 53; — medicinam vel chirurgiam exercere; arma deferre, 56. — Num trahi possint coram tribunalii civili, 590.

Coactio, v. Metus, vis.

Coelibatus. Quas obligationes lex coelibatus imponat clericis et e quo jure ea lex oriatur, II. 29. — Num adstringat eos qui s. ordinem suscepserint eam ignorantes, metu coactu vel expresse noientes ad castitatem servandam obligari, 50.

Cognatio legalis. Quid sit et inter quas personas dirimat matrimonium, II. 474. — Quatenus vigeat sub Juribus recentioribus, ib.

— spiritualis. Quid sit et inter quas personas matrimonium dirimat, II. 475. — Ejus contrahendae condicione, ib. — Num eam contrahat qui patrinum agat nomine alieno, impedimenti ignarus vel in baptismio privato; 476. — Quomodo multiplicetur, ib. — Quid operetur in patre baptizante prolem suam, ib.

— carnalis. Quid sit et quomodo computetur in Jure Canonico, II. 477. — Quomodo multiplicetur, 478. — Inter quas personas et quo jure dirimat matrimonium fidelium, 479. — Quid de infidelibus, *ib.*

Cohabatio. Quatenus observanda sit uxori et marito, II. 554.

Collatio vespertina. v. *Jejunium.*

— in successione hereditaria. Quid sit; quatenus Jure civili praecipiat et in conscientia obliget, I. 670.

Colloquia turpia. Eorum reatus, I. 408.

Coma empta. Quatenus a clericis deferri prohibeatur extra Missam, II. 53; — intra Missam, 256.

Comitia publica, v. *Suffragium.*

Commodatum. Quid sit, I. 611. — Obligationes commodatarii, 612. — Obligationes commodantii, 613.

Communicatio. Quatenus prohibita sit cum haereticis et infidelibus, I. 198; — cum excommunicatis, II. 584 seqq.; — cum excommunicatis a Papa in crimenem criminoso, 605.

Communio (S.). Num graviter peccet eam in statu peccati mortalis distribuens, II. 415. — Quis usus rationis et quae instruc-
tio religiosa ad eam praerequirantur, 490. — Quatenus liceat eam dare aegris vomitu vel tussi laborantibus, obssessis et epilepticis, iis qui in actu peccati sensibus destituantur, 491. — Quatenus communioni confessio praemittenda sit a laico vel a sacerdote peccati mortalis reo, 192. — Num etiam ab eo qui post confessionem gravis peccati recordetur, *ib.* — Quatenus a confessione excusat necessitas communicandi et defectus confessarii, 193. — Num fructum communionis impedit peccatum veniale, 194. — Num liceat statim post communionem edere vel spuere, 201. — Qua externa reverentia communio sit recipienda, 203. — Quid requirat communio realis, 204. — Num detur divinum praeceptum s. communionis recipiendae, 203. — Quando obliget, 206. — Ubi et quando facienda sit communio praecripta ad lucrandas indulgentias, 405; — ad lucrandum jubilaeum, 412.

— frequens. Quas speciales dispositio-
nes requirat, II. 193. — Quomodo confessarius poenitentes circa eam dirigere debeat, 196. Quatenus fideles teneantur parere confessario circa frequentem communionem, 197. — Specialia pro reli-
giosis et monialibus, 197 seqq.

— paschalis. Quos et quo tempore obli-
get, II. 207. — Num post tempus paschale

maneat obligatio communicandi, 208. — Num quandoque praeveniendum sit tem-
pus paschale, *ib.* — Quatenus communica-
ndum sit in propria paroecia, 209. — Quae licentia sufficiat ad communica-
ndum alibi, *ib.* — Quando incipiatur pascha-
lis communio obligare pueros, 210. — Num ejus omissio sit ratio denegandae ecclesiasticae sepulturae, 628.

— prima. Num umquam sumi possit a non jejunio, II. 202. — Qua aetate ad eam admittendi sint pueri, 210. — Quid si parochus diutius primam communio-
nem deneget, *ib.* — Num pueri nondum ad eam admissi dispensari possint a com-
munione praecripta ad lucrandas indul-
gentias, 405; — speciatim jubilaeum, 413.

— Num iidem sint capaces extremae unctionis, 422.

Commutatio condicionum ad jubilaeum lu-
randum, II. 413. — v. *Votum.*

Compensatio occulta. Quid sit, I. 504. — Condiciones requisitae, *ib.* — Num liceat ei qui per sententiam injustam re sua spoliatus sit, II. 8.

Complex. Num poenitens teneatur vel pos-
sit confiteri peccatum cum gravi infamia complicitis, II. 295. — Quatenus peccet confessarius exquires nomen complicitis sub poena denegatae absolutionis, 364. — Censura contra docentes vel defen-
dentes hanc proxim, 595. — In quo casu id licitum sit, 364. — Quid si confessarius non intentet absolutionis denegationem, *ib.*

Complicem in peccato turpi num possit absolvere confessarius, II. 351. — Quid peccatum turpe, complex, 352. — Num comprehendatur turpiloquium, pec-
catum commissum ante sacerdotium vel jam directe remissum, *ib.* — Quid si urgeat necessitas communicandi, *ib.* — Quando excommunicationem incurrat absolvens complicem, 355. — Quid si poenitens non agnoscat confessarium vel peccatum complicitatis reticeat, *ib.* — Quid si confessarius poenitentem inducat ad idem peccatum reticendum vel absolvere fingat, *ib.* — Quatenus liceat absolvere complicem in articulo mortis vel locis Missionum, 354. — Facultas ab-
solvendi a casu attentatae absolutionis complicitis, *ib.*

Componenda solvenda occasione dispensationum matrimonialium, II. 328.

Compositio ad extingueda debita pia vel incerta, I. 538; — ad conservanda bona ecclesiastica, 539.

Concepcion extra-uterina. Quid in ea liceat ad matrem salvandam, I. 377.

Concilium. Qua potestate legifera pollet concilium generale, provinciale, nationale, I. 88. — Censurae contra appellantes a R. P. ad universale futurum concilium, II. 588, 624.

Concupiscentia. Quid sit, I. 21. — Ante-
dens, consequens, 22. — Quatenus influat in peccatum, 23. — Num vehe-
mens motus concupiscentiae quandoque penitus auferat rationis usum, *ib.*

Condicio, v. *Baptismus, Contractus, Minister sacramentorum.*

Condicio servilis, impedimentum dirimens matrimonii, II. 472.

Conductor. Ejus obligaciones, I. 643. — Quatenus damna rei conductae resarcire debeat, 644.

Conferentiae de casibus conscientiae fo-
vendae, II. 336.

Confessarius. Num possit obligare poenitentem ad relinquendam opinionem probabilem vel absolvere adhaerentem opinioni falsae, tamquam probabili, I. 79. — Num debeat accusare in confes-
sione circumstantiam peccati cum poenitente suo commissi, II. 287. — Quae scientia ei sit necessaria, 533. — Quae sufficiat in casu necessitatibus, *ib.* — Quatenus debeat esse capax solvendi casus difficilioris, 536. — Num debeat remo-
vere ignorantiam poenitentis, 537; — monere versantem in ignorantia graviter culpabili, 538; — vel in ignorantia invincibili, 539. — Num possit praecipere quae aliunde non sint praecpta, 360. — Quatenas debeat interrogare poenitentem, 561. — Qua moderatione pro personis et argumentis, 562. — Qua methodo, 563. — Quid si poenitens reticeat vel neget peccatum aliunde notum confessario, 565. — Quatenus teneatur disponere poenitentem ad absolutionem, 536. — Quomodo sibi formare possit judicium probabile de poenitentis dispositionibus, 568. — Quatenus debeat credere poenitenti tum pro se, tum contra se loquenti, *ib.* — Quam paternae agere debeat, 573. — Defectus vitandi cum poenitentibus pii, *ib.* — Quomodo debeat instruere conjuges vel nupturientes, 548; — conju-
gatos interrogare de onanismo, 551; — agere cum onanistis, *ib.*

Confessio. Quatenus facienda sit quamprimum asacerdote qui, postgrave peccatum, sine praevia confessione celebraverit, II. 194. — Num valeat liceatve confessio generica, 262. — Quo loco et cum quibus vestibus sacris sint audiendiæ confes-
siones, 268. — Quatenus in confessione requiratur integritas, 285. — Quomodo haec complectatur accusationem pecca-

torum specificam, 284; — et numericam 285. — Num liceat in confessione accu-
sare peccatum recens ut jam ante remis-
sum, 288. — Causae a materiali integritate excusantes, 292 seqq. — Num peccatum ex obliuione praetermissum accusandum sit in confessione immediate sequenti, 298. — Num confessio possit fieri scripto vel publice, 504. — Quid de mendacio vel dissimulatione in confes-
sione, *ib.*

Confessio generalis. Quando sit necessaria, II. 503. — Quomodo facienda, 506. — Num poenitens teneatur distincte accusare peccata jam aliunde nota confessario, *ib.* — Quid si bona fide peccata confessus sit, non distinctis numero et speciebus, 307. — Quid si culpabiliter peccatum grave reticerit et in sequen-
tibus confessionibus hoc sacrilegium accusare oblitus sit, *ib.* — Quid confessarius in confessione generali praestare debeat, 308. — Quando et quotiens eadem sit utilis, 309. — Quando suadenda et quomodo facienda confessio generalis libera, 310.

Confessionis obligatio. Quae sit e jure divino in articulo mortis, aliquando in vita, II. 521; — ante s. communionem, 192; — saepius in anno, 322. — Praecep-
tum ecclesiasticum confessionis annuae quos obligat, quo tempore et qua ratione implendum sit, 323. — Num semper liceat confiteri apud quemlibet sacerdo-
tem approbatum, 528. — Num is qui in casum reservatum inciderit, neque habeat confessarium pro reservatis approbatum, teneatur ad confitendum ante s. communionem, 347. — Quatenus confessio requiratur ad lucrandas indul-
gentias, 405; — speciatim jubilaeum, 412. — Num sit praemittenda matrimonio, 462.

Confirmatio. Ejus materia remota, II. 159. — Num ad valorem requiratur oleum olivarum, mixtum balsamo et ab episcopo benedictum, *ib.* — Ejus materia proxima, 160. — Quomodo sit adhibenda, *ib.* — Ejus forma, 161.

Confirmationis minister ordinarius quis sit pro valore et liceitate, II. 162. — Quando eam conferre teneatur, *ib.* — Ejusdem minister extraordinarius, *ib.* — Quatenus uterque teneatur servare ritus ab Ecclesia statutos, 163. — Quo tempore et loco confirmationem administrare possit, *ib.*

Confirmationis subjectum. Quis sit, II. 163. — Quatenus ad eam suscipiendam obligetur, 164.

Congregations Romanae. Quae sint praeci-

puae, I. 154. — Quam vim obligandi habeant earum decreta, 155 seqq. — **Specalia pro S. C. Rituum**, 158.

Conjuges. Praecipua eorum peccata contra mutua officia, I. 553. — Quatenus eis licent: copula, II. 543 seqq. — actus impudici imperfecti in ordine ad copulam, 546; — actus imperfecti mutui sine ordine ad copulam, *ib.*; — tactus, solitarii sine intentione copulae, 547; — delectatio moroso de copula, *ib.* — Graviter illicita conjugibus, 548.

Conjugidium. Impedimentum matrimonii, si conjugatur cum intentione contrahendi matrimonii, II. 485; — vel cum adulterio, 486.

Consanguinei. Eorum obligationes mutuae, I. 552. — Qui sint intellegendi in legis, 680. — v. **Cognatio**.

Conscientia. Antecedens, consequens, I. 45. — Ejus divisiones ratione firmatus assensus, normae objectivae, motivorum, obligationis, 46.

— Certa. Quid sit et quo fundamento niti debeat, I. 47. — Ejus influxus in actus moralitatem, 48. — Quatenus peccet agens contra conscientiam certam, 48 seqq. — vel cum conscientia culpabiliter erronea, 50.

— dubia. Quid sit et quomodo differat ab opinione vel suspicione, I. 51. — Quid positive, negative, speculative, practice dubia, 52. — Peccatum agentis cum conscientia dubia, 55. — Quid faciendum in statu conscientiae perplexae, *ib.* — Quid de eo qui non attendat utrum grave an leve peccatum admittat, 53.

— scrupulosa. Quomodo differat a dubia vel timorata, I. 53. — Ejus signa, 57.

— laxa. Quid simpliter laxa, cauterata, pharisaca, I. 61. — Ejus periculum et reatus, 62.

Conscientiae manifestatio. Decretum quo exigi prohibetur, II. 89. — Quenam instituta religiosa hoc decreto afficiantur, *ib.* — Quasnam quaestiones ponere illicitum sit, *ib.* — Num liceat spontanea manifestatio etiam peccatorum turpium, *ib.* — Quatenus denuntiandi sint Superiores hoc decretum violantes, *ib.*

Consecratio. Num unquam liceat in una specie eucharistica, II. 168. — Quatenus requirat materiam physice praesentem, 173; — certam et determinatam, 174. — Quid si dubia fuerit consecratio, 175. — Num ejus materia ponenda sit in petra altaris, *ib.* — Num liceat consecrare hostias incepto jam canone allatas, *ib.*

Consensus, v. **Peccatum, Contractus, Matrimonium**.

Consentiens, v. **Suffragium**.

Consilia evangelica. Quid sint, II. 72. — Quenam ad statum religiosum requirantur, 73.

Consilium doctrinale. Quam obligationem inducat circa damna ex eo secutura vel jam secuta, I. 559.

Constantia. Quomodo non soleat distinguiri a perseverantia, I. 250.

Consuetudo secundum legem quid sit, I. 111; — contra legem, quas condiciones requirat ut legem enervet, 126; — praeter legem, quas condiciones requirat ad legem inducendam, 128. — Num valeat consuetudo contra censuras Bullae Ap. Sedis, II. 579.

Consulens. Quatenus teneatur restituere patienti vel inferenti damnum ob consilium suum, I. 557. — Quatenus a restituendo excusat qui consilium, antequam executioni daretur, revocari vel minus malum consuluerit parato majus inferre, 558. — Quatenus censuram incurrit consulens rem sub censura vetitam, II. 568.

Continentia. Num differat a castitate, I. 255.

Contractus. Quid sit; quid quasi-contractus, I. 578. — Unilateralis, bilateralis; commutativus, aleatorius; gratuitus, onerosus; sollemnis, non sollemnis; consensualis, realis; nominatus, innominatus, 579. — Quinam contractus inire possint, 580. — Condiciones in contractus materia requisita, 585. — Num turpi contractu ad effectum perducto solvendum sit pretium pactum, 584.

Consensus in contractu. Qualis esse debeat, I. 585 seqq. — Quo momento perficiantur contractus inter absentes celebrati, 587. — v. **Dolus, Error, Metus**.

Obligatio e contractu orta, I. 595. — Utrum contractus quos lex civilis declarat nullos sint invalidi an rescindibiles tantum, 594. — Quatenus obligationem modifiet condicio de futuro contingente vel necessario, 595; — condicio de re impossibili vel inhonesta, 596. — Quomodo adimplendae condiciones contractibus adjactae, 597. — Quid influat dies contractui implendo praefixus, *ib.* — Obligatio contractus alternavi, 598. — Quid influat poena contractui addita vel certus finis eidem assignatus, *ib.* — Quomodo obligatio contractus extinguatur, 601. — Num maneat cum jam probabilitate impleta sit, 602.

Contractus rescissio. Quandoque offerenda, I. 590.

Contrito. Quid sit, II. 269. — Perfecta, imperfecta, *ib.* — Num ad remissionem cuiuslibet peccati sit necessaria, 270. — Num ad remissionem mortalium sufficiat contrito perfecta extra sacramentum, *ib.* — Quae requirantur ad contritionem veram, 272. — Num sufficiat existimata, virtualis, vel ea qua doles quod non doleas, *ib.* — Quid contrito supernaturalis, 273; — summa, 274; — universalis, 275. — Dotes contritionis de venialibus, 276. — Num peccet accusans venialia sine contritione, *ib.* — Num contritio ad confessionem referenda sit, 278. — Num praecedere debeat confessionem vel absolutionem, *ib.* — Num novus actus contritionis requiratur si post absolutionem novum peccatum accusetur vel si nova confessio de peccatis jam absolutis instituitur, 279. — Quanto tempore distare queat contritio a confessione, *ib.*

Contumacia. Quid sit, II. 565.

Contumelia. Quid sit, I. 428. — Ejus malitia, 429.

Cooperatio. Formalis, materialis, I. 255. — Quatenus utraque sit licita vel illicita, *ib.* — Cooperatio injusta quid sit et quotuplex, 555.

Cooperatores. Positivi, I. 553 seqq. — Negotiati, qui sint et quatenus ad restituendum teneantur, 543. — Quatenus iidem debent reparare damna illata a subditis suis, 546; — vel ab animalibus suis, 547. — Num restituere debeat qui a fure pecuniam accepert ad tacendum, *ib.*

Copula quandoque causa dispensationis matrimonialis, II. 523. — Num sit exprimenda in libello supplici, 527. — Quid de copula cum sponsae consanguinea post obtentam dispensationem, 535.

— conjugalis. Num prohibita sit ante vel post s. communionem, II. 204; — tempore menstruationis, fluxus perpetui, purgationis, lactationis, praegnacnis, morbi altertrius partis, 544. — Quos ob fines liceat, 545. — Quo situ peragi possit, *ib.* — Num liceat inceptam copulam abrumpere, 549.

Corona B. M. V. v. Rosarium B. M. V.

Corporale. Quatenus ad celebrandum requiratur, II. 247. — Materia, *ib.* — A quo lavandum sit, *ib.*

Corpo ritu. Quatenus irregulares sint, II. 635.

Correptio fraterna. Quomodo differat a judiciali, I. 218. — Ejus obligatio, *ib.* — Condiciones requisitae ut obliget, 219. — Ordo in ea servandus, 220. — Quatenus obstringat heros erga famulos vel operarios, 536.

Craniotomia. Quatenus sit prohibita, I. 576.

Creditores. Discrimen inter eorum jura, I. 605. — Num possint petere vel acci-

pere integrum solutionem a debitore qui omnibus solvendis impar sit, *ib.*

Crematio cadaverum. Ab Ecclesia prohibita. II. 628. — Quatenus rationem praebeat denegandae ecclesiasticae sepulturae, *ib.*

Crimen alterius manifestare vel in memoria reducere num liceat, I. 421 seqq. — Num fas sit propalare crimen cuius notitia iniuste acquisita sit, 422.

— impedimentum matrimonii, specie triple: homicidium solum, II. 485; — adulterium solum, *ib.* — utrumque simul, 486. — Num istud impedimentum incurrit ab illud ignorantibus vel ab infidelibus, *ib.* — Quomodo multiplicantur, *ib.*

Crucifixus. Quatenus in altari requiratur. II. 245. — Imago crucifixi ad lucrandas indulgentias Viae Crucis benedicta, 407.

Culpa. Theologica, juridica, I. 518. — Cur theologica ad restituendi obligationem requiratur, *ib.* — Ad quid obliget mere juridica, *ib.* — Num oriatur obligatio restituendi et culpa theologica levi, 519. — Num haec obligatio sit gravis si per plures culpas veniales deliberatas tandem grave damnum inferatur, *ib.* — Num restituere debeat qui culpa mere juridica damnum intulerit rei quam e contractu detinebat; qui, exercendo munus suum, alii nocuerit; qui malam voluntatem retractet antequam damnum sequatur, 520.

Cultus. Absolutus, relativus; latiae, duliae, hyperduliae; quatenus praecipitus sit cultus latiae, I. 236. — Quibus exhiberi possit cultus duliae, 237. — Quid liceat in colendis servis Dei nondum beatificatis, *ib.* — Cultus duliae per se non praecipitus, 261.

Custodes nemorum, mercium, etc. quatenus reparare debeant damna quae impedire omiserint, I. 543.

D

Daemonicaci. Qui sint censendi, I. 569.

Damnificatio. Num restituendum sit propter damnificationem dubiam, I. 521; — vel ex errore profectam, 522 v. **Restitutio**.

Debitor. Num servare possit donum acceptum a creditore cui sub specie gratuitae donationis restituerit, I. 535. — Quatenus peccet dilata solutione, 593. — Num possit valide et licite facere donationes cum creditorum detrimento, 610.

Debitum conjugale. Quatenus peti vel reddi prohibeatur ob incestum, II. 482; — ob votum emissum ante matrimonium, 513; — ob votum emissum post matrimonium,

545. — Num uxor debitum viro onanis-
tae reddere vel ab eodem petere possit,
530. — Quanta sit obligatio debiti red-
dendi vel petendi, 532. — Quae a debito
reddendo excusent, 533.

Defectus. Quatenus vendor teneatur ma-
nifestare emptori occultos rei defectus
vel pro iis securitatem praestare, I. 627,
629. — Quatenus et qua ratione repa-
randus sit defectus in confessione ad-
missus si error ad valorem sacramenti
pertineat, II. 376; — si error cedat in
damnum tertii vel ipsius poenitentis, 377;
— si error neque valori confessionis ob-
sit, neque ulli noceat, 378. — Num mutui
defectus ante sponsalia vel matrimonium
manifestandi sint, 443.

Degradatio. Quid sit, II. 615.

Delectatio. Quae dicatur morosa, I. 169 —
Eius reatus, 172. — Delectatio de cogi-
tatione rei malae vel de modo quo malum
patratum sit, 173. — Num liceat sponsis
vel viduis gaudere de copula in matri-
monio habenda vel habita, 174. — Quid
delectatio venera, sensibilis, intellec-
tualis, 389.

Delegare. Quibus delegari possit facultas
approbandi confessarios, II. 526; — assi-
stendi matrimonio, 497. — Num possint
omnes parochi unius civitatis se genera-
liter mutuo delegare ad assistendum ma-
trimoniis, ib.

Denuntiatio. Quid sit denuntiatio evange-
lica, I. 220. — Num imponenda sit alum-
nis a confessario, 221. — Quando liceat
vel obliget denuntiatio judicialis, II. 10.
— v. Sollicitatio in confessione.

Deposito. Quid sit, II. 615.

Depositum. Quid sit et quotplex, I. 625. —
Obligationes depositarii et depositoris, ib.

Desiderium. Efficax, inefficax, I. 169. — Ejus
malitia, 170. — Quatenus liceat sub con-
dicione quae omnem malitiam auferat,
ib. — Num liceat inefficaciter desiderare
rem malam propter effectum bonum,
171; — vel malum optare proximo, 250.

Desperatio. Quid sit; ejus malitia, I. 208.

Detractio. Directa, indirecta; calumniosa,
simplex, I. 418. — Ejus reatus, 419. —
Quando censenda sit graviter laesiva
famae alienae, 420. — Quatenus peccet
detractionem auscultans, 423.

Diabolus. Num peccent ejus nomen crebro
usurpantes, I. 297.

Diaconatus. Num sit sacramentum et quam
potestatem conferat, II. 425. — Materia
et forma, 427. — Num a presbytero con-
ferri possit, 430.

Diakonus. Quando possit solemniter bapti-

zare, II. 159; — Eucharistiam distribuere
vel sibi ipsi sumere, 181.

Dignitas peccantis num sit in confessione
accusanda, II. 287.

Dimittere. Quas ob causas liceat dimittere
professos votorum simplicium, II. 82. —

Disparitas cultus, matrimonii impedimen-
tum, consuetudine introductum, II. 487.

— Num adsit quando dubitatur num
una vel utraque pars fuerit baptizata,
488. — Quae condiciones exigendae ubi
in ea dispensemur, 489. — Num sint pro-
clamanda banna nubentium cum infidelis,
481.

Dispensare, dispensatio. Quid sit dispensa-
tio expressa, tacita, I. 117. — Dispensandi
potestas ordinaria, delegata simpliciter
vel ad universitatem causarum, ib. —
Potestas dispensandi in legislatore et in
inferioribus, 118. — Num Superior secum
ipso dispensare possit, 120. — Num liceat
mercedem accipere pro dispensationibus,
288.

Dispensationis causa quanta requiri-
tur, I. 121. — Num valeat dispensatio
obtenuta per expressionem falsi vel reti-
centiam veri aut metu extorta, 122.

Dispensationis cessatio. Cessante lo-
tality causa motiva, I. 125. — Per revo-
cationem vel renuntiationem, 124.

Dispensationes matrimoniales. Quae obtineri
possint a variis Congr. Romanis, II. 522;
— ab episcopo, 525. — Quam normam
sequi debeat episcopus in iis conceden-
dis, ib. — Num semper supponant justam
causam, 524. — Praecipuae causae legi-
timae, 525. — A quo dispensationes petere
debeat parochus vel confessarius, 526. —
Quae in iis petendis sint exprimenda,
527. — Quid agendum si impedimentum
occultum concurrat cum publico, ib. —
Dispensationum varia exequenda pro for-
ma commissoria vel gratiosa, 529. — Ad
quem dirigi soleant dispensationes pro
utroque foro, ib. — De exsequendis dis-
pensationibus Datariae, 530; — S. Poenit.
pro foro externo, 531; — S. Poenit pro
foro interno, 532. — Forma exequenda
dispensationis, 533.

Distillatio. Quid sit, I. 588. — Ejus reatus,
401.

Distinctio peccatorum, v. Peccatum.

Distractio. Ejus reatus in oratione, II. 59; —
in conficiendis sacramentis, 116; — inter
celebrandum, 255.

Divinatio. Quid sit et quotplex, I. 264. —
Eius malitia, 265 seqq.

Divortium quoad vinculum matrimonii
infideli, sive rati. sive consummati, II.

535; — matrimonii infidelium, donec
uterque manet infidelis, 539. — Quatenus
fieri possit postquam alterutra pars bap-
tismum suscepit, ib. — Quae interpellatio
ante facienda, ib. — Dispensatio ab hac
interpellatione ejusque effectus, ib. —
Quo momento solvatur matrimonium, ib.

— Libri divortium propugnantes, I. 452.
— quoad torum et habitationem. Ob
adulterium, II. 536. — Ob mutuum con-
sensus, 537. — Ob haeresim vel apostasi-
am, ib. — Ob periculum animae vel
corporis, 538. — Ob molestam cohabita-
tionem, ib. — Quatenus divortium fac-
turi ad judicem ecclesiasticum recurrere
debeant, ib.

— civile. Mala lex qua statuitur, 561. —
Num ipsa divortii pronuntiatio sit intrin-
seca mala, ib. — Quatenus liceat conju-
gibus petere divortium, 562; — advocatis
pro divortio causam dicere, ib. — judi-
cibus sententiam divortii ferre, ib. —
magistris illam proclamare vel divor-
tio civili separatos ad novas nuptias civi-
les admittere, ib.

Dolus. Quatenus irritet contractum, I. 590.

Domicilium. Quibus conditionibus acquira-
tur, I. 99. — Quasi domicilium, 100. —
Quomodo utrumque amittatur, 101. —
Quis episcopus proprius ordinandi ra-
tione domicili, II. 451.

Dominium. Quid sit, I. 465. — Ejus limites,
ib. — Perfectum, imperfectum; directum,
indirectum; humile, altum, 466. — Do-
minii objectum, 467; — subjectum, 468.
— Quibus titulis acquiratur, 479. — Qua-
tenus dominii capaces sint religiosi sim-
plicium votorum, II. 90; — sollemniter
professi, 91.

Donatio. Quid sit et quotplex, I. 609. —
Donatio inter vivos quos effectus produ-
cat, 610. — Qui sint illius accipienda
capaces, ib. — Quid si donatio fiat per
sonae morali cui jure divino vel ecclesi-
astico competit, sed a Statu denegetur
capacitas accipendi bona, ib. — Quo-
modo donatio revocari possit, ib. —
Quatenus subjaceat collationi, 670. —
Donatio mortis causa quid sit et quos
effectus habeat, 672.

Dos. Quid sit et quae jura singulis conjugi-
bus in eam competent, I. 475. — Defec-
tus dotis, causa canonica dispensationis
matrimonialis, II. 523.

Dubiae fidei possessor. Ad quid teneatur,
I. 555. — Num, perseverante dubio, rem
possessam retinere possit, 555 seqq.

Dubium. Negativum, positivum; strictum,
latum; speculativum, practicum; juris,
facti, I. 52. — Dubium practicum quo-

modo deponendum, 53. — Dubia teme-
ria num pertingere possint ad pecca-
tum grave, 427. — Dubia de personis
quatenus sint in meliore partem inter-
pretanda, ib.

Duelium. Quid sit, I. 579. — Quatenus
liceat publica vel privata auctoritate sus-
ceptum, 580. — Num liceat ad actualem
defensionem bonorum magni momenti
vel cum pacto dirimendi certaminis post
primum sanguinem fusum, 581. — Num
peccent duellum flete offerentes, etc.,
382. — Libri duellum propugnantes, 452.
— Restitutio obligatio e duello, 567.
— Censura contra duellum patentes,
etc., II. 595. — Quatenus morientes in
duello privandi sint ecclesiastica sepul-
tura, 628. — Irregularitas e duello
oriunda, 637.

E

Ebrietas. Malitia ebrietatis perfectae, I. 183;
— imperfectae, 184. — Num liceat se vel
alium inebriare ad grave malum vitian-
dum, 183 seqq. — Quatenus imputentur
mala quae in ebrietate fiant, 187.

Ecclesia. Quomodo polluatur, II. 242. —
Quomodo polluta reconcilietur, 243. —
Quomodo exsecretur, ib. — Ecclesiae
visitatio ad lucrandas indulgentias ple-
narias, 403. — Ecclesiae visitandae ad
lucrandum jubilaeum, 412. — Censurae
in eos qui vacantia ecclesiarum cathe-
dralium regimen suscipiant a sola potes-
tate laica nominati vel praesentati et in
eos qui eisdem adjuvent, 392, 618, 624.
— Censura contra eos qui ad regimen
ecclesiarum et monasteriorum recipient
provisos a S. Sede antequam Litt. Apost.
exhibuerint, 168.

Ecclesiae vetitum, impedimentum matri-
monii, quas ob causas e a quibus ferri
possit, II. 510.

Effectus. Condiciones requisitae ut effectus
mali imputentur agenti, I. 15; — ut li-
ceat permittere effectum malum, 14. —
Num effectus peccati in confessione
accusandus sit, II. 289.

Eleemosyna. Quid sit, I. 222. — Quatenus
obliget praeceptum eleemosyne in ne-
cessitate extrema, gravi, communi, 223
seqq. — Quas personas officiat, 226. —
Num religiosus eleemosynas dare possit
e rebus ad usum suum concessis, II. 93.

— Eleemosyna praescripta ad lucrandum
jubilaeum, 412. — Quomodo eam facere
possint pauperes vel religiosi, ib.

Emptio venditio. Quid sit et quo momento
dominium transferat, I. 625. — Ejus ma-
teria, ib.